

Strălucita victorie a Frontului Democrației Populare

ALBINA

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

Seria II • Anul 67 • Nr. 898 • Joi 11 martie 1965 • 8 pagini — 25 bani

La secția de votare nr. 28 din comuna Grădiștea, raionul Ursiceni

ADEZIUNE ȘI ÎNCREDERE DEPLINĂ

Cu aceeași legitimă mândrie și satisfacție a datoriei împlinite cu care s-au înfățișat în fața urnelor, milioanele de cetățeni ai patriei noastre înfloritoare au aflat rezultatele finale ale alegerilor de duminică. Comunicatul Comisiei Centrale Electorale arată că din 12 858 835 cetățeni înscrși în listele de alegători s-au prezentat la vot 12 853 590, adică 99,96 la sută. Cele 12 834 862 voturi date candidaților Frontului Democrației Populare la 7 martie a constituit o minunată manifestare a voinței întregului nostru popor liber și stăpîn pe propria soartă. Ele dovedesc o dată mai mult dragostea nețărmurită și adinca încredere în viitor a poporul nostru, hotărîrea lui de a pași înainte, strîns unit, pe drumul arătat de partid, drumul socialismului, al prosperității patriei, al bunăstării și păcii.

Alegerile de la 7 martie au arătat cît se poate de grăitor profundul democratism al orînduirii noastre în care întreaga putere aparține celor ce muncesc de la orașe și sate, iar la conducerea treburilor obștești sînt aleși cei mai buni fii ai clasei muncitoare, țărănimii și intelectualității, gospodari care s-au dovedit vrednici și pricepuți. Faptul că în ziua alegerilor pînă la orele 18 votaseră 99,39 la sută din totalul alegătorilor dovedește cît se poate de limpede înalta conștiință cetățenească a oamenilor muncii din întreaga

țară. În circumscripția electorală „Grivița Roșie” din Capitală, din 34 690 alegători înscrși în liste s-au prezentat la urne 34 686 alegători, care au votat în unanimitate pentru candidatul Frontului Democrației Populare în alegerile pentru Marea Adunare Națională, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Sosirea conducătorilor de partid și de stat la secția de votare a fost întîmpinată de cetățeni cu aplauze îndelungate, cu urale și ovații. Au fost scandate lozinci: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român, Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej”, „Trăiască victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare”, la care conducătorii de partid și de stat au răspuns cu multă căldură.

Adeziunea și încrederea deplină a alegătorilor s-a manifestat în toate regiunile țării de la orașe pînă în cele mai îndepărtate sate. Muncitorii, țărani cooperatori, intelectualii s-au prezentat în fața urnelor încă în primele ceasuri ale dimineții îmbrăcați sărbătorește pentru a-și exercita unul din drepturile fundamentale consfințite prin constituție — alegerea reprezentanților în organele puterii de stat. Exprimîndu-și bucuria pentru mărețele înnoiri care au dăruit Romîniei o nouă înfățișare, pentru planurile cutezătoare de viitor elaborate realist-științific de partid, muncitorii, tehnicienii și ingine-

DECRET PENTRU CONVOCAREA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

În temeiul articolului 29 din Constituție, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne

DECRETEAZA:

Se convoacă Marea Adunare Națională în prima sesiune a celei de-a cincea legislaturi, în ziua de 18 martie 1965, ora 10 dimineața.

Președintele Consiliului de Stat
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

București 9 martie 1965.

PATRIE

Cunună de munți, cu soare-n virf, patria.
Din stîncă-n stîncă, un volbur rotînd;
Din zare în zare, aur cîmpia.
Acum prin griul lui se duce țărănul,
Muncitorul se-ntoarce din fabrica lui,
Și-n cetatea Sucevii doi stejari bătrîni
Frunzele-și deapănă.

AUREL RĂU

ÎMPLINIRE

În votul meu de azi tind spre-implinire
nădejdi străbune, crezuri din bătrîni,
cum urcă seva-n mlada cea subțire
cînd primăvara susură-n fîntîni;
cum nămolose lacuri scot spre soare
neîntînații nuferi; cum din glii
sfiosul fir de griu în vînt răsare —
chezaș de viitoare dărnicii.

Mă simț voinic, cît un Ceahlău de tare,
deși-s un om ca toți cei din norod.
Căci forța mea de zări descătusată,
de zile fără umbră, de avînt
ce-n tîmplă vremii ca un tunet bate
și sori aprinde-n fiece cuvînt —
își soarbe unda, care-n veci nu scade,
din proaspătul partidului izvor.
Că dus e chinul, și-anii-s plini de roade —
votat-am cu-ai vieții noi făuritori!

VALERIU GORUNESCU

rii din întreprinderi, de pe șantiere, din exploatarea miniere și petrolifere, harnica noastră țărănime cooperatistă, aliata de nădejde a clasei muncitoare, intelectualii, cetățeni ai patriei noastre și-au dat votul lor în numele drepturilor și libertăților pentru consolidarea cuceririlor noastre revoluționare.

Victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare ilustrează cît se poate de limpede trăinicia de granit a alianței muncitorilor și țărănilor, prietenia frățească a poporului român cu minoritățile naționale, prietenie care se bazează pe deplina egalitate în drepturi a tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Prin votul lor milioanele de alegători și-au exprimat profunda lor adeziune și aprobare a politicii consecvente pe plan extern a partidului și statului nostru, care a făcut să crească prestigiul Romîniei peste hotare, politică la baza căreia stă respectarea independenței și suveranității, egalității în drepturi și avantajului reciproc.

Mîndri de minunatele înfăptuiri ce au avut loc în țara noastră alegătorii și-au întărit prin votul lor angajamentul de a consolida prin noi victorii succesele dobîndite pînă acum spre binele întregului popor, pentru înflorirea și prosperitatea patriei noastre dragi.

Masă rotundă

SATUL ȘI MANIFESTĂRILE CULTURALE

Bobilna, ca și celelalte sate de pe întinsul patriei noastre, cunoaște azi o viață nouă, înfloritoare. În cooperativa agricolă de producție de aici oamenii muncesc cu pricepere pentru a obține producții din ce în ce mai mari, pentru dezvoltarea tuturor sectoarelor de producție.

În comună se desfășoară și o bogată activitate culturală. Anul trecut, biblioteca a înregistrat 915 cititori care au împrumutat 12 850 de cărți. În ultimele trei luni, la manifestările prezentate de căminul cultural, cinematograful și biblioteca comunală au participat peste 7 000 de oameni, cifră care întrece de cinci ori numărul populației din Bobilna.

Am stat de vorbă cu mai mulți oameni din sat, care și-au spus părerea despre manifestările organizate de instituțiile culturale din comună. Relatăm mai jos câteva din acestea.

REDACTORUL: Care dintre manifestările culturale pe care le-ați văzut în ultima vreme v-au plăcut mai mult?

ION STUPARU, brigadier zootehnic: În această iarnă am asistat la numeroase manifestări dintre care multe mi-au plăcut și mi-au fost de folos. Voi începe cu consfătuirea organizată de bibliotecă, cu îngrijitorii de animale pe marginea unor broșuri zootehnice. La această consfătuire la care au participat toți lucrătorii din sectorul nostru și care a fost condusă de Mișu Horea, tehnicianul zootehnic, am discutat despre felul cum trebuie să aplicăm în munca noastră învățămintele din broșurile citite. Am discutat, bunăoară, despre furajarea științifică a vacilor cu lapte, despre controlul gestației, îngrijirea vițelilor și a tineretului etc. Pot să spun că după această consfătuire am observat o grijă mai mare din partea oamenilor pentru respectarea programului de grajd, pentru curățenia și furajarea rațională a animalelor.

Mi-au plăcut mult și filmele Tudor, Lupeni 29, Pagini de istorie și România orizont '64. Cu interes am ascultat conferința Formarea limbii și a poporului român ținută nu demult la căminul cultural. M-ar interesa și alte conferințe despre istoria poporului nostru. Citesc deseori în ziare că profesori de la institutele agronomice țin expuneri, dau consultații la sate. Am dori ca profesori de la Institutul agronomic din Cluj să vină și pe la noi să vadă cum îngrijim și creștem animalele, să ne dea sfaturi, să ne arate cum să muncim mai bine.

ILIE GHIURCAN, îngrijitor de viței: Nu demult am participat la o conferință prezentată de profesorul Danilă Pop despre Educația copiilor. Vă spun că n-o s-o uit multă vreme.

REDACTORUL: Poate că ați folosit învățămintele dobândite din această conferință în educația copiilor dv.

ILIE GHIURCAN: Da, așa este. Eu am trei copii, dintre care o fată în clasa a VII-a. Acest copil are o fire mai sensibilă. Ascultând expunerea mi-am dat seama că uneori am procedat greșit. Înainte mă mai răstam la ea. Nu era bine. Acum mă port cu mai mult tact, cu mai multă răbdare și rezultatele se văd. Mulți oameni cu care am vorbit despre această conferință mi-au spus că ar dori ca la căminul cultural să se țină și alte asemenea expuneri.

SIMION MUREȘAN din brigada pomicolă: Asistăm cu multă plăcere la spectacolele prezentate de formațiile noastre artistice. Avem în comună brigadă artistică, echipă de teatru și un cor pe patru voci de peste 100 de persoane care n-a mai apărut însă de multă vreme pe scenă. Brigada noastră prezintă deseori programe noi, spectacole frumoase și educative. Dintre toate spectacolele brigăzii pe care le-am văzut pînă în prezent mi-a plăcut cel mai mult programul intitulat Peștii în gospodărie.

REDACTORUL: Ar fi interesant dacă ne-ați arăta și de ce anume v-a plăcut atât de mult acest program al brigăzii?

SIMION MUREȘAN: Spre deosebire de alte programe bune și frumoase și ele, acesta a înfățișat oamenilor realizările obținute în două cooperative agricole de producție. El a arătat țăranilor cooperatori din Bobilna și din Recea Cristur, că unde au muncit mai bine și rezultatele au fost mai bune. Noi am aflat atunci, printre altele, că oamenii din Recea au avut producții mai mari la unele culturi, iar ei au aflat cum am reușit noi să plantăm livezi pe întinderi mari de terenuri în pantă. Toate acestea au fost înfățișate de brigada interesant și atrăgător. De aceea a fost primit cu atîta căldură. După părerea mea echipa de teatru se prezintă mai slab decît brigada. Are încă unele lipsuri în ceea ce privește jocul de scenă.

VASILE DANCIU, șeful brigăzii înția de cîmp: S-a discutat aici despre echipa de teatru și brigada artistică. Nouă ne plac spectacolele prezentate de artiștii noștri amatori și-i apreciem mult. Dar noi am dori să vedem și actori profesioniști pe scena căminului nostru. Ce bine ar fi dacă ne-ar vizita, bunăoară, actorii de la Teatrul de stat din Cluj și ar prezenta un spectacol și la noi. Ar putea, de asemenea, sprijini echipa noastră de teatru.

REDACTORUL: În mijlocul nostru sînt și tineri. Aș vrea să-i întreb cum se preocupă căminul cultural de satisfacerea cerințelor lor cultural-artistice.

RAVECA CRISTEA, secretar al comitetului U.T.M. din cooperativa agricolă de producție: În cooperativa

agricolă din comuna noastră lucrează 91 de tineri. Mulți dintre ei sînt membri ai formațiilor artistice. Dar preocuparea căminului nu se rezumă doar la antrenarea tinerilor în activitatea artistică. La noi se organizează Joi ale tineretului cu programe care atrag tinerii. În cadrul lor se prezintă deseori scurte expuneri pe diferite teme educative ca: Prietenie și dragoste, Cum trebuie să se comporte tinerii în societate etc. De asemenea, noi popularizăm cu aceste ocazii pe tinerii fruntași în muncă. La una din ultimele Joi ale tineretului s-a vorbit despre tînărul Vasile Gheletuș, îngrijitor la viței.

Trebuie să spun însă că în ultima

zentat și cartea lui Ștefan Pascu Răscăoala de la Bobilna. Am văzut la cinematograful nostru cîteva documentare științifice foarte interesante despre care am discutat mult cu tinerii. Am dori să ruleze cît mai des asemenea filme.

GRIGORE MUREȘAN, brigadier pomicol: Nu numai tinerii, ci și noi oamenii mai vîrstnici, învățăm multe din filmele științifice. Cred însă că simpla lor rulare nu este suficientă. Ar fi bine dacă ele ar fi prezentate și explicate de către profesorii de la școala noastră, așa cum a procedat inginerul agronom cu filmele agro-zootehnice.

O călătorie imaginară pe hartă la căminul cultural din Căteasca, raionul Pitești

vreme nu prea s-au ținut cu regularitate aceste manifestări. În viitor vom lărgi și tematica programelor cu jocuri distractive și de îndeminare care plac mult tinerilor noștri.

REDACTORUL: În afară de Joi ale tineretului ce manifestări mai oferă căminul cultural tinerilor?

ILIE CHIRA, tractorist: Lucrez ca tractorist la cooperativa agricolă din Bobilna și activez în brigada artistică. Ca și alți tineri găsesc la căminul cultural multe manifestări care mă interesează și din care am de învățat. Îmi plac foarte mult conferințele științifice și istorice. Nu demult s-a ținut la cămin o conferință despre istoria comunei noastre și despre realizările înfăptuite aici. A fost bine că după această conferință s-a pre-

REDACTORUL: E bună propunerea tovarășului Grigore Mureșan, ea ar contribui mult la răspîndirea cunoștințelor științifice din comuna dumneavoastră. Și fiindcă veni vorba de filme aș întreba. Ce manifestări de masă s-au organizat în legătură cu filmele prezentate?

VASILE PETRUȘ, operator cinematografic, muncitor în echipa de construcții a cooperativei agricole: La spectacolele cinematografului vine multă lume. În timpul festivalului, într-o singură lună am avut peste 2 000 de spectatori. La noi se prezintă, de obicei, filmele dar alte acțiuni nu se prea organizează. Nu am inițiat, bunăoară, discuții nici concursuri pe marginea lor. Cinematograful ar trebui mai bine sprijinit de căminul cultural.

R. IARAI

POP Simion:

„TRIUNGHIUL”

Notă de lectură

Ca scriitor Pop Simion se află la cea de-a șasea carte. Dacă nu mă înșel, ca romanțier este un debutant. De aici provin cîteva particularități ale Triunghiului, scris cu îndeminare de povestitor, dar și cu unele dibuiri compoziționale atît în felul în care sînt tratate relațiile dintre personaje cît și în evoluția lor.

Experiența pe care o face Pop Simion este interesantă fiindcă el își propune să pășească pe căi mai puțin frecventate la noi. Viața de familie nu mai e cercetată ca o unitate, ci în desfacerea și refacerea ei dramatică. Problematismul romanului poartă amprenta dezbaterii etice realizată nu în mod rigid, didactic, moralizator, ci punînd eroii în fața unor situații dificile care îi obligă să-și restructureze existența.

În mediul muncitoresc în care sîntem introduși — e vorba de o localitate minieră, Cubja — oamenii trăiesc activ și dinamic. Universul specific e numai schițat, tot așa cum numai schițată e și lumea satelor din jur. Se pare că locul acțiunii joacă, în concepția autorului, doar rolul de fundal. Interesul, accentul epic cad pe ciocnirile sufletești și mai puțin pe starea civilă a protagoniștilor. Aceștia sînt: Leontina, activistă de partid, Darida, secretar al comitetului raional de partid, Chirilă și Ștefan Clej — mineri.

Cu Chirilă se petrece o dramă. Întors tîrziu de pe front, abia în 1946, din cauză a unei rani vindecate greu, el descoperă că acasă, în Valea Răii, a fost dat dispărut. Soția, Leontina, s-a recăsătorit cu Clej căruia i-a făcut și o

fată. Cu căminul pierdut, Chirilă începe bătălia cu singurătatea. Se avîntă în muncă, încearcă să uite, dar nu-și poate regăsi fericirea.

Ca și Clej, Chirilă este comunist și ajunge cu greu, dar ajunge să priceapă că nu te poți închide în tine ca într-o găoace. Finalul romanului îl găsește deschis prieteniei, vizitînd familia Clej. Nu e pe deplin limpede însă dacă s-a petrecut în Chirilă un salt calitativ sau totul se limitează la un compromis moral trecător. Pop Simion trebuia să limpezească această chestiune.

Hotărît că tendința morală a personajelor este creionată. Era însă loc de nuanțe și de împliniri, singurele în măsură să ne ducă spre cunoașterea lăuntrică a eroilor. Biografia fiecărui dintre eroi iese cumva din comun, de aceea „tri-

unghiul” relațiilor dintre ei trebuia să apară nu motivat (asta e problemă soluționată), ci explorat în toate implicațiile devenirii sale.

Nu trebuie înțeles de aici, din formularea cîtorva rezerve critice, că zbcucum sentiment al personajelor ar fi tras de păr. Dimpotrivă, în urmărirea dramelor celor trei eroi, nu o dată explicațiile și revelațiile sînt autentice și mișcătoare. Aș spune că tocmai aici, pe terenul analizei întâmplărilor prin care trec personajele, Pop Simion demonstrează resursele sale de narator și de fin moralist. Romanul Triunghiul se citește cu vie și susținută atenție și transmite un mesaj plin de sensuri la care cititorul se dovedește receptiv.

H. ZALIS

Interviul nostru

ÎN TRE TEORIE ȘI PRACTICĂ

In legătură cu desfășurarea învățământului agrozootehnic de masă și aplicarea în munca practică a cunoștințelor însușite de cursanți ne-am adresat tovarășului inginer GHEORGHE CIOC, inginer agronom la Cooperativa agricolă din comuna Moșteni, raionul Alexandria.

— Cum apreciați desfășurarea cursurilor agrozootehnice din anul acesta?

— Sintem în al treilea an, de cînd, apropierea primăverii înseamnă pentru țăranii cooperatori și încheierea cursurilor agrozootehnice. Ca și pînă acum, în comuna noastră, învățământul s-a desfășurat în bune condiții. Cînd spun bune condiții am în vedere, în primul rînd, participarea celor înscriși în proporție de 99 la sută și predarea tuturor lecțiilor planificate la nivelul corespunzător. Acestea, de fapt le presupun și pe celelalte — săli, manuale, material didactic etc. Rîndea veni vorba de materialul didactic vreau să spun că cel intuitiv, alcătuit din planșe, semînte, mostre, diafilme, este foarte concludent și ajută mult la fixarea cunoștințelor. Cursanții noștri, mă refer la cei de la cercul de cultura plantelor de cîmp, și-au procurat încă din vară nu numai mostre de plante dar și dăunătorii acestora. Prin specificul cursului — e vorba de cel de cultura plantelor de cîmp — activitatea practică în sezonul rece este mai redusă. Totuși, s-au efectuat unele lucrări ca împrăștierea a-

zotatului de amoniu pe 200 din cele 867 hectare semănate cu grîu și combaterea dăunătorilor prin răspîndirea substanțelor toxice pe loturile atacate.

— Nu peste mult timp, cursanții vor trece la munca cîmpului. Ce ne puteți spune despre aplicarea în practică a cunoștințelor acumulate?

— De fapt toate pe cîmp înseamnă multiplicarea pe sute de hectare a experiențelor efectuate, răspîndirea metodelor înaintate. Răspîndirea referi pe scurt la pregătirea în vederea campaniei de primăvară. Cursanții noștri, și în special cei din anul III de la cercul de cultura plantelor, cunosc foarte bine importanța organizării muncii în cultura plantelor. În acest scop au fost repartizate sarcinile de producție pe brigăzi în care sînt incluse suprafețele pe culturi, producțiile diferențiate de la tarla în funcție de natura și de fertilitatea solului.

Este știut că asigurarea unei producții sporite depinde în mare măsură și de folosirea semîntelor de mare productivitate. În cooperativa noastră agricolă

pentru cele 772 hectare pe care vom însămînța anul acesta porumb, am procurat întreaga cantitate de sămînță din soiurile HD 208, HD 311, HD 206, HD 409. Aceste soiuri dau cele mai bune rezultate pe terenurile noastre. În anul trecut, de pildă, producția medie la porumb a fost de 3470 kg boabe la hectar. Avem însă echipe care au realizat de pe unele loturi peste 5000 kg porumb boabe la hectar. Sămînță de cea mai bună calitate am procurat și pentru culturile de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, in, ricin etc.

Cursanții noștri sînt pregătiți să înceapă munca la cîmp imediat ce timpul ne va permite. Primele lucrări cu care vom începe sînt grăpatul și discuitul ogoarelor în vederea pregătirii patului germinativ. Pe semînturile de toamnă vom lucra cu sapa rotativă pentru distrugerea crustei. Cred că nu este lipsit de importanță să adaug că semînatul porumbului și flori-soarelui îl vom face, ca și în anul trecut, numai cu mijloace mecanice. Cooperativa noastră de producție este deservită de două brigăzi de tractoare din S.M.T. Brînceni, unde, după informațiile pe care le avem sînt puse la punct toate mașinile și agregatele agricole.

NICULINA DENDRINO

Pregătiri pentru lucrările de primăvară

Primăvara nu întîrzie să-și vestească sosirea. În aceste zile, pretutindeni, dar mai ales în cadrul cooperativelor agricole de producție pregătirile în vederea acestui sezon sînt în toi. La cooperativa agricolă de producție din comuna Suciul de Jos, raionul Lăpuș, regiunea Mara-mureș, pregătirile pentru campania de primăvară se simt din plin. Pe cîmp au fost transportate 360 tone îngrășăminte naturale. Unele agricole au fost reparate și puse la punct. Pe suprafețele unde nu pot intra tractoarele se va lucra cu atelajele cooperativei agricole.

Paralel cu pregătirea campaniei de primăvară s-au desfășurat și ultimele lecții în cadrul învățămîntului agrozootehnic de masă. Lecțiile pline de interes predate de inginerul Ioan Bhen și tehnicianul veterinar Gavril Gita au asigurat o frecvență bună și o participare activă a cursanților. Muncile de primăvară vor constitui și în acest an un nou prilej de aplicare în practică a celor învățate.

CHIRA NISTOR

PRIMA

"ȘARJĂ"

să harpă. Au început să se înalțe plantele. Pentru creșterea lor s-au asigurat cele mai bune condiții. Lumina străbate prin imensa boltă de geamuri, iar căldura vine de la o stație proprie de încălzire termică. Dar nu toate plantele au nevoie de aceeași căldură. Dacă roșiile se mulțimesc la 18—22 grade, suprafețele cultivate cu castraveți au trebuit să fie izolate cu perdele de polietilenă pentru a se menține o temperatură de 22—25 grade.

Vă închipuiți ce efort ar necesita udarea acestui hectar cu legume? Nu-i nici un motiv de îngrijorare. Totul se face mecanizat. Dintr-o rețea de țevi, ploaia artificială este delectată ori de cîte ori este nevoie.

Pe aleea pe care circulăm, obser-

văm dăresc al cooperativelor din Sîntana a știut să folosească cu chibzuință spațiul serei. Pe o suprafață de 300 metri pătrați s-au instalat patru suprafețe pentru producerea de răsaduri. Cînd vor fi mutate în cîmp, o să acopere 8—10 hectare.

Răsponsabilul noii întreprinderi legumicole a cooperativei agricole din Sîntana este tinărul Virgil Ferician. Pînă în urmă cu un an el a lucrat la sectorul legumicol, apoi a fost trimis pentru specializare la Combinatul de sere din Arad. Acolo s-a familiarizat cu noul specific de muncă, acolo a învățat cum trebuie să fie gospodărită o sere. Roadele sînt ușor de observat. Aici, în sera din Sîntana, precizia științifică și curățe-

nia îți dau impresia că te afli într-un laborator.

În aceste zile prima recoltă, prima „șarjă” produsă în seră va lua drumul orașelor. Planul primului ciclu prevede să se obțină în total 7 vagoane de roșii, iar la castraveți 18—20 kg pe metrul pătrat.

Optimismul tovarășului Goina, bazat pe studiul realității, ne încredințează că se va recolta cu mult mai mult. Asta înseamnă că și cifra de 600 000 lei, înscrisă în planul valoric, va fi depășită, îmbogățindu-se astfel averea obștească și ridicînd veniturile acestei cooperative multimilionare. Viața confirmă că la Sîntana de fiecare dată poți afla lucruri noi, interesante.

A. CROITORU

Aspect din noua seră

La prima vedere s-ar părea că este greu pentru un reporter să mai spună ceva nou despre vestita cooperativă agricolă de producție din Sîntana, regiunea Crișana. S-au scris, despre ea, pagini întregi în mai toate revistele și ziarele.

Să încercăm totuși: „Averea obștească a acestei cooperative a depășit 20 milioane lei...”

— Știm, îi auzim parcă spunînd pe cititori.

— Cooperativa are aproximativ 5000 de animale...

— Am aflat și asta.

Pentru că viața nu stă pe loc, ci oferă mereu elemente noi, mai ales într-o cooperativă condusă de un om ca Gheorghe Goina, Erou al Muncii Socialiste, preocupat să caute necontenit căi noi de folosire a condițiilor locale care să ducă spre bunăstare, o să vă invităm la o plimbare prin sera cooperativei. Așa-l că de asta n-ați auzit? Nici nu aveți cînd, pentru că a fost dată în exploatare abia la 1 ianuarie 1965.

Din aerul rece pătrundem într-o oază de căldură ce se întinde pe o suprafață de un hectar. Construcția acestei bijuterii legumicole a început anul trecut, în august, iar acum, pe firele ce împlînez interiorul serei, transformîndu-l parcă într-o uria-

ALEGERILE DE DEPUTAȚI - ENTUZIASTĂ MĂ

VIATA NOUA

Bodul se află la o poștă de Brașov. Cîteva zeci de tineri din această comună, feciori de-ai cooperativelor agricole, lucrează în oraș, la Uzina de tractoare. Unii dintre ei veniseră la vot direct din schimbul de noapte.

Cineva adusesese ziarul regional „Drum Nou”. Oamenii aflați în fața secției de votare din centrul comunei aproape că i-l smulseră din mîini. Fiecare voia să citească, negru pe alb, știrea auzită cu o zi înainte pe calea undelor, despre acordarea medaliei de aur și diplomei de onoare, la Tîrgul internațional de la Leipzig, tractorului românesc U-650.

Sătenii se bucurau ca de un succes al lor. La obținerea lui contribuieră și feciorii sau frații lor care lucrează la Uzina de tractoare.

Firește, calitățile tractorului U-650 erau binecunoscute țărănilor din Bod. Medalia de aur obținută la Leipzig venea doar ca o confirmare a unor merite știute.

Cooperativa agricolă de producție din Bod este deservită de o duzină de tractoare de la S.M.T. Hărman. Aceste 12 tractoare, frați mai mari ai medaliatului de la Leipzig, i-au ajutat pe cooperativii agricoli din Bod să obțină în anul 1964 producții frumoase, media la hectar fiind de 2 747 kg la grâu, 2 774 kg la orz și orzoaică, 27 710 kg la stecă de zahăr

și 3 160 kg la porumb boabe — ceea ce, în Țara Birsei, unde frigul coboară mai repede din munți, constituie o performanță. Recoltele bune, pe suprafețe mari, au adus venituri bune. Cooperativa agricolă de producție din Bod a primit, în 1964, steagul de frunză pe raionul Sf. Gheorghe.

Oamenii voinici, veseli, bine îmbrăcați, își treceau unul altuia, ca pe o ștafetă, ziarul care, în acea fericită zi de 7 martie, le aducea vestea unui nou succes al R.P.R. Tractorul Universal pe ogoarele cooperativei agricole prospere oferă o imagine în care se reflectă, ca soarele în bobul de rouă, chipul României socialiste, țară industrial-agrară în continuă dezvoltare. A acestei țări, fiilor ei celor mai buni, au dat votul lor și sătenii din Bod.

STRADA GĂRII

Bodul e o comună veche, cu destule case pe care înaintașii le-au durat ca pe niște cetățui, parcă să reziste cine știe cărui asalt. Impresia de locuințe fortificate izbește ochiul mai ales în centrul comunei. Ziduri masive și porți groase, înalte, ascund curțile interioare. În dosul acestor ziduri, omul trăia însingurat, rupt de vecinătăți.

La cîmp erau haturile, în sat zidurile și porțile ferecate.

Marii scriitori arată cu toții că arhitectura casei, întregul aer pe care ea îl respiră, trădează firea și obiceiurile locatarului. Casele noi din Bod — și sînt cu sutele — au o înfățișare prietenoasă. Te cheamă, te îmbie. Printre ulucile gardurilor joase, se văd curți aranjate cu gust: ronduri, băncuțe, ghivece cu flori și tufe de trandafiri încă desfrunzite. Strada are alte dimensiuni.

Între trotuare și case, oamenii au lăsat loc pentru flori (în umbra vechilor case-cetățui florile s-ar fi oțit).

Așa arată, de pildă, strada gării. Este în întregime nouă, cu 130 de case făcute din 1950 încoace. Toți cetățenii de pe această stradă s-au prezentat la vot în primele ceasuri ale dimineții. Au venit spre centru în grupuri gălăgioase, vesele.

Atmosfera sărbătorească a zilei, apropierea primăverii, ale cărei avangărzi se ghiceau prin văzduh, îi făceau volubili. Se discuta despre însămințări, despre producții mai mari („putem fi frunzași pe regiune!”) și despre excursii.

Oamenii care locuiesc acum în case îmbelșugate și vesele s-au obișnuit nu numai să muncească împreună, dar să se și desfete în călătorii. Nu e vorba numai de weekend-urile făcute de cooperativii agricoli în grupuri mai mari sau mai mici, la Castelul Bran sau la Întorsura Buzăului, ci de excursii pe itinerarii lungi, cu autocare confortabile, cum: altădată nici nu puteau fi închipuite (în vara trecută, s-a mers pe litoral și pe Valea Olteului).

Înainte vreme, țărănul din Bod se ducea la Brașov ca să vîndă cîte ceva la piață. Se ducea cu coșurile. Acum se duce ca turist. Astă-toamnă, cînd s-a deschis faimosul restaurant „Cerbul Carpatin”, numeroși bodeni l-au vizitat, ca obiectiv turistic, în grup. Apoi, tot în grupuri, au început să rețină mese.

Prin bunăstare, s-au apropiat de frumos și și-au împodobit, cu ei, traiul. Acestei vieți noi i-au dat votul lor, plini de încredere, țărăni cooperativi din Bod.

NICOLAE CULCEA

Și cetățenii din Grădiștea, regiunea București, s-au prezentat cu entuziasm la votare

INSTANTAN ÎN I

Vestind apropierea primăverii, primele zile ale lunii martie nu prea ne-au lăsat să admirăm covor verde al clorofilei. Dar cîte pajiști înflorite ne-au dat duminică binefe, cînd în jurul urnelor au fost așezate covoare jesute de mîini harnice! În acest început de primăvară, s-au revărsat peste satele din cîmpia Teleormanului acordurile unor melodii springare interpretate de cei care, în atmosfera specifică marii sărbători, se îndreptau cu entuziasm spre urcele amenajate în localurile școlilor din raionul Alexandria.

...În fața secției de votare din comuna Poroschia s-au adunat, în revărsatul zorilor, mulți alegători. Toți se cunosc. Își simt doar brațele alături în muncă, fiind în brigada a III-a condusă de Iordan Ploieșteanu. Și-au zis de cu seară să vină împreună. Cel mai tînăr membru al brigăzii, Marin Barbu, nu-și poate ascunde emoția ce o dă prima întîlnire cu urna; cel mai vîrstnic, Nicolae Susai, la cei 67 de ani împliniți trăiește cu aceeași intensitate momentul. El își aduce aminte cu amărăciune de farsa alegerilor de altădată, cînd țărănimia trudnică a satului nu avea posibilitatea să-și aleagă reprezentanții ei. Cînd a introdus prima buletinele, șef de echipă Alexandrina Lazăr ne-a spus:

— Din toată inima, să fie cu noroc! Votez pentru ca viața noastră să fie îmbelșugată. Cooperativa noastră agricolă este astăzi mai puternică, munca mai frumoasă și spornică. Statul democrat-popular ne ajută să lucrăm pămîntul cu mașini. Cum să nu trăiești bucuria față de noile înfăptuiri!

Într-adevăr satul cunoaște adevărata-i tinerețe, oferind și în așezările din cîmpia Teleormanului nenumărate mărturii ale înnoirilor. După ce a vîrît buletinul de vot în urnă, brigadierul Tudor Raportaru din comuna Jiğănești ne povestește:

— Pășind în această secție de votare, aflată aici, în școala pe care am construit-o în anii vieții noi, mi-am adus aminte și de celelalte înfăptuiri. Nu am avut cămin cultural și l-am ridicat, nici dispensar dar l-am construit nici magazin universal, cinematograful sătesc, bibliotecă. Acum le avem pe toate acestea și vom avea și altele față pentru ce îmi dau votul: pentru ca belșugul și lumina să pătrundă tot mai mult în casele noastre.

...Treii alegători s-au întîlnit în fața urnei din comuna Vîtănești. Un tractorist — Gheorghe Mihai —, un cooperativ agricol — Viorel Ianculescu — și un viitor intelectual — Florian Curelea. Toți foști colegi la școala elementară din localitate, astăzi însă fiecare regătit pertru profesii deosebite. Treii tineri cu drumuri diferite în viață se regăsesc într-o emoție comună pe care nume cele 18 primăveri împlinite și-o pot da în fața urnei. Exercițiul acestei datorii cetățenești dă fiecăruia prilejul de a-și exprima sentimentul de dragoste și atașament față de regimul democrat-popular, de conducătorul încercat al operei de construire a socialismului, Pașidul Muncitoresc Român.

Întărm în vorbă cu ei.

— Prin votul nostru dat candidaților F.D.P. — spur Florian Curelea — aprobăm din toată inima po

C Î N T A R E

Patrie, azur rotund
Cu miez de piine și cărbune,
Îți sorb luminile profund
Din jarul vremilor străbune.

Dogoare-nseamnă-al tău cuvînt
Și-mi limpezește roua frunții
Ca soarele-n priviri răsfrînt
Ce suie-n trepte albe munți'

Cu semeții de brazi voinici
Vibrînd de cîntec și istorii
Cînd timpul a sondat și-aici
Împurpurîndu-se de glorii.

Esti cîntec dintr-un an în altul
Și-acestui cîntec eu mă dărul
Prin visul ce cunoaște saltul
Spre bucuria-n care stărul.

GH. I. CHIRULESCU

Pentru socialism, bunăstare, terul constructori și Combi regluna

MANIFESTARE A VOINTEI ÎN TREGULUI POPOR

EMERGENȚA URNEI

titului, ale cărei roade se răstâng cu dărnicie asupra noastră. Generația tinăra poate să-și îplinească unele mai îndrăznețe deoarece porțile școlilor și facultăților sînt astăzi larg deschise fiilor oamenilor aici. De aceea, votul tinerei generații este o vot al înălțimii și al înaltei satisfacții.

- Sînteți aici cu toții, taică? Glasul legumicultorilor din Modoran a răsunit cu putere la intrarea secției de votare din comuna Țigănești: „Haideți...” a adău-

el.
Nu lipsea nici un membru al familiei, mai bine zis al cinci familii care poartă numele lui Modoran. Veșnic și Emilia, tovarăsa lui de viață; fiii lor cu neveste precum și Gheorghijă, un nepot care votează pentru o oară. Președintele secției de votare îi întâmpină în zîmbet.

- Numai de ați avea buletine pentru toți — glumește Ion — că la noi în familie nu prea a fost secetă... înduându-se pe ușă, fețele tuturor exprimau bucurie. Fiecare trăia adevărata semnificație a momentului. Căci, asemenea lui Modoran, mii și mii de alegători așteptau din cîmpia Teleormanului vedea în votul nu numai o aprobare entuziastă, dar și realizarea unor visuri cărora puterea populară le se va împlini.

MIHAIL GOSPODIN

La una din secțiile de votare din Sf. Gheorghe, regiunea Brașov

VOTURI PENTRU VIITOR

Secționată de pîrul Horoiatei, comuna Unțești și-a așezat cele patru sate pe două șiruri de dealuri care se înfruntă de milenii. Casele par răspîndite la întâmplare și doar la o cercetare mai atentă lese la iveală ordinea lor de-a lungul unor ulițe ce șirnesc la rîndul lor spre strada principală.

Urmărite, toate acestea, duminică dimineață, de sus de pe dealul Hircioaiei, căpătau un aspect inedit. De pe fiecare ramificație se colecta câte un pîrlăș de sameni care, pînă joa, formau un adevărat șuvoi ce se scurgea către localul școlii.

Privirile multora se abeau încă o dată pe cele mai proaspete rînduri ale unui veritabil Manifest electoral edificat în comună: rețeaua electrică ce se întindea pe marginea drumului și jos, la ultima cotitură, noul și cocheta magazin universal. Minuțele se scurgeau, insuficiente, aducînd spre localul de

vot — ei însuși sărbătorește îmbrăcați — mereu noi și noi cetățeni.

În hora prin care sătenii ce au trecut prin fața urnelor își manifestă spontan entuziasmul, s-au prins multe din personajele clasice ale unui reportaj electoral aflătoare și aici la Unțești: cooperatori fruntași ca Victor Moguș, vîrstnici veniți cu întreaga familie la vot ca Ion Tămășanu, tineri emoționați de solemnitatea întîiului lor gest de cetățeni maturi ca Maria Bleaju sau Dumitru Bejan...

Deși tineri, inginerii Ion și Smaranda Stănescu nu se încadrează în această ultimă categorie amintită mai sus. Soțul a mai avut prilejul să-și exercite dreptul de vot în satul lui Sahia — Minăstirea — de unde-l de fel și, acum patru ani, împreună cu soția, studenții fiind al Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu”, în București. E însă primul lor vot în calitate de locuitori al Unțeștiului, de oameni angrenați ne-

mişcîți în producție. E primul vot al unor oameni care-și împletesc munca și năzuințele cu cele ale vechilor localnici, punînd umărul, mintea și inima la durarea unei vieți tot mai îmbelșugate, mai plină de bucurii.

— În studenție aveam oarecum impresia că votez doar pentru fericirea mea personală; oricît de mult aș fi învățat, asta nu era totuși decît o promisiune de viitor pe care o puteam face colectivității, ce urma abia a fi dovedită. Acum am sentimentul că îmi dau votul nu numai pentru mine ci și pentru bunăstarea tuturor sătenilor, că alegînd cooperatori vrednici și gospodari destoinici ca Neculai Chiru, Constantin Cazimir sau Nicolae Onciu, pe care îi cunosc din muncă, contribuie la dezvoltarea cooperativei agricole de producție în care lucrez. Acum votez în comuna mea, pentru munca noastră viitoare. E într-un fel primul meu vot pe care îl pot întări cu fapte.

— E într-adevăr un vot pentru viitor — intervine soția sa. Cu trecutul comunei ne mai putem întîlni doar în povestirile lui moș Ion Tămășanu sau atunci cînd rostim denumirile țarlalelor — „clăcași” și „răzeși” — păstrate ca o amintire a timpurilor cînd aici era moșia Spiridoniei. Prezentul l-am scris noi toți în muncă unită. Iar votul de astăzi este primul cuvînt pentru viitor. Pentru mine el e legat de viața nouă a patriei, de marile realizări pe plan național, dar și de munca mea imediată, de noul saivan și de maternitatea cu care se va îmbogăți în curînd sectorul zootehnic de care răspund.

— Există posibilități serioase de dezvoltare a agriculturii la noi în comună. Pămîntul e bun. Hircioaia, Costișa și celelalte dealuri care ne înconjoară, cu o expoziție potrivită pentru vii au fost pînă acum nefolosite. Plantările le-am început de anul trecut, iar în acest an vom ajunge la 750 000 de butași. Chiar de mîine, dacă vremea ne permite, vom începe discuit și semănatul mazărei, altoitul și forțatul viței apoi borceagul, sfecla de zahăr, floarea soarelui...

Pentru aceste posibilități, pentru munca lor care devine zi de zi mai rodnică, pentru viața fericită pe care și-o făuresc, au votat, alături de ceilalți săteni, și noii locuitori ai comunei Unțești (Bîrlad) — inginerii agronomi Ion și Smaranda Stănescu.

VLADIMIR PANĂ

...a votat și muncitorii din Igalnița,

Secția de votare nr. 38, Calea Giulești. Iată un grup de studenți și muncitori care votează pentru prima dată

CE SĂ CITIM

„TIPARUL”

A trecut încă o zi de muncă. Ne întorcem acasă. Pe masă ori pe raftul pentru cărți găsim ziarul, o revistă sau cartea pe care am început să o citim. Lucrul acesta a devenit de acum ceva obișnuit pentru mulți dintre noi. Cite lucruri noi și interesante nu află omul prin intermediul cuvintelor tipărite! Cărțile ca și revistele și ziarele ne dau sfaturi, ne împărtășesc cunoștințe despre lumea înconjurătoare, ne ajută să ne facem viața mai rodnică și mai frumoasă. Omul n-ar fi putut beneficia însă de aceste lucruri (cărți, reviste, ziare) dacă geniul său creator n-ar fi zămislit tiparul, al cărui „certificat de naștere” nu datează decât de vreo cinci secole, dar ai cărui strămoși se pierd cu mult în trecutele milenii.

Până să se impună, această minunată invenție a minții omenesti a trebuit să străbată un drum presărat cu multe greutăți.

În broșura „Tiparul”, de Horia Matei, apărută în Editura Științifică, cititorul face cunoștință cu obârșia și evoluția acestei descoperiri, care a adus și aduce foloase uriașe culturii și civilizației umane. El are, totodată, prilejul să cunoască unele date și momente din viața și activitatea celor care au pus temelii tiparului.

„REPRODUȚIA ANIMALELOR DOMESTICE”

(Ediția a II-a)

Ediția a doua a lucrării REPRODUȚIA ANIMALELOR DOMESTICE, autori N. Lunca, P. Popescu și colectivul, apărută în Editura Agro-Silvică, vine să completeze lista lucrărilor de specialitate mult solicitate în domeniul agro-zootehniei.

În volumul I — Fiziologia reproducției și Însămînțările artificiale — sunt tratate problemele privind complexul de procese bio-

logice și fiziologice care asigură reproducerea animalelor domestice. Se acordă o atenție deosebită unor chestiuni de mare importanță practică, precum metodelor clinice și de laborator privind diagnosticul gestației la animale, metodele actuale de sporire a fecundității și prolificității etc.

În continuare sînt descrise însămînțările artificiale, prezentînd, la nivelul tehnicilor actuale, principiile de organizare și funcționare a rețelei de însămînțări artificiale.

Volumul II al lucrării — PATOLOGIA REPRODUȚIEI ȘI BOLILE UGERULUI — se ocupă de tulburările funcției de reproducție la femele și masculi, tulburări care frînează sau întîrzie înmulțirea animalelor și duc în multe cazuri la sterilitate. Sînt expuse aici diferitele boli întîlnite la animale în timpul gestației, fătării, precum și bolile nou-născuților și ale glandei mamare. În capitolul despre „Sterilitatea animalelor domestice” se vorbește pe larg despre diferitele forme de sterilitate congenitală, dobîndită (alimentare, igienică hormonală etc.) și senilă, precum și despre măsurile corespunzătoare de prevenire și tratament.

Autorii expun rezultatele cercetărilor privind folosirea substanțelor hormonale și ridicarea fecundității și prolificității, precum și în combaterea sterilității. Pe baza rezultatelor obținute în cercetare, se recomandă metode și tehnici noi de tratament.

Ambele volume ale lucrării sînt întregite de un bogat material ilustrativ (fotografiile, schițe și planșe color).

„LA POARTA MARILOR ENIGME”

Lansarea în Uniunea Sovietică, la 4 octombrie 1957, a primului satelit artificial al Pămîntului, a inaugurat era cosmică în istoria omenirii. De atunci, oamenii de știință din diverse țări ale lumii și în primul rînd din Uniunea Sovietică și S.U.A. fac studii amănunțite ale spațiului cosmic pentru a găsi căile cele mai bune în vederea zborului omului spre alte planete. Sînt însă multe enigme de dezlegat. Nu se cunosc încă destul de bine, de pildă, geneza energiei solare, natura solului lunar etc.

Cîteva din aceste enigme și cercetările ce se fac pentru elucidarea lor sînt prezentate, într-o formă accesibilă, pe înțelesul maselor largi, în paginile broșurii „La poarta marilor enigme”, de I. M. Ștefan, apărută în Editura Științifică.

Răspuns
la întrebările
cîțitorilor

MICROORGANISMELE

Pește tot în jurul nostru în aer, în apă, pe pămînt și în pămînt, pe toate obiectele, pe corp, în organismul nostru și al altor viețuitoare, există milioane și milioane de ființe nevăzute din pricina micimii lor, ființe care își vădesc existența doar prin efectele pe care le dau în lumea în care trăiesc. Unele sînt dăunătoare, provocînd boli oamenilor, animalelor și plantelor, strîcînd alimentele sau diferitele obiecte din piele, încingînd finul, cerealele etc. Altele sînt folositoare. Mai mult, fără unele din ele, nici nu am putea trăi.

Prin microorganisme înțelegem nu numai bacteriile ei și mușcăiurile, algele unicelulare, protozoarele, virusurile și anumite ciuperci cum ar fi drojdiile. Cum acționează acestea? Majoritatea lor transformă substanțele organice în alte substanțe, prin așa numitele fermentații. Rezultatul multora din acestea îl folosim noi, oamenii. Să luăm spre exemplu, laptele. Dacă nu-l fierbem și îl ținem la căldură, în scurt timp se acrește. Ce se întîmplă? Din aer cad în el niște microorganisme numite bacterii lactice. Dînd de umezeală, hrană și căldură, acestea încep a se înmulți repede prin despicarea fiecărui individ în două, apoi în patru, în opt, în șaisprezece ș.a.m.d., transformînd în același timp, prin fermentație, zahărul din lapte (lactoza) în acid lactic care crește și încheagă laptele. După un timp, acidul lactic ajunge la o anumită concentrație. Bacteriile lactice nu se mai pot înmulți. Ele se intoxică datorită propriului lor produs. Iaurtul, care se face din lapte fierț, se datorește altei bacterii numită Lactobacillus bulgaricus. În fabricile de produse lactate se folosesc unele microorganisme selecționate de către om pentru producerea diferitelor sorturi ca: lapte acru, iaurt, smîntînă, brînzetură. Aceste microorganisme sînt crescute de om și se însămînțează cu ele laptele și produsele lactate pentru a obține sortul dorit.

Gospodina, cînd vrea să facă borș, toarnă peste tărîțe și bucăți de piine, apă caldă și apoi pune maia (huște) de la alt borș. În felul acesta, ea însămînțează preparatul cu bacterii ce vor da fermentație lactică, obținîndu-se borș. Fructele și zarzavaturile puse la murat, fără oțet, se acresc tot datorită acestor microorganisme. La fel se întîmplă și cu nutrețurile pentru siloz. Dacă acestea nu sînt indesate bine, și pătrunde mult aer între ele, o serie de microorganisme acționează și strîcă silozul.

Alte microorganisme importante sînt acelea care provoacă fermentația alcoolică, adică transformă zaharurile în alcool. Acestea sînt mai ales ciupercile microscopice numite drojdii. Gospodinele cunosc drojdia pe care o folosesc la dospirea piinii. Aluatul fermentează, ia naștere alcoolul și bioxidul de carbon face să apară bășici în aluat. Prin coacere, alcoolul se evaporă. Berea se fabrică tot cu ajutorul acestor drojdii cultivate, care fermentează zaharurile din malț. Mustul dulce de struguri, fermentează da-

torită altor drojdii sălbatice, ale căror spori se găsesc pe boabele de struguri. După terminarea fermentației, ele se depun pe fundul vasului împreună cu diferite substanțe minerale și mai ales organice din must. Drojdiile conțin substanțe hrănitoare și vitamine. De aceea, se folosesc în alimentație, precum și la extragerea unor vitamine din complexul B și a altor substanțe. Drojdia din comerț se găsește sub formă presată sau uscată. Ea e formată din milioane de celule reprezentînd fiecare un individ. Mai există multe feluri de microorganisme folosite în industrie pentru obținerea a numeroase substanțe pe cale fermentativă, ca acidul citric (sarea de lămilie) care se prepară și pe cale sintetică.

În fiecare clipă mor nenumărate ființe pe pămînt și în apă. Ele putrezesc, transformîndu-se, în cele din urmă, în substanțe minerale. Microorganismele putrefacției sînt prezente și neadormite. Ele redau naturii ceea ce a fost luat din natură, prin putrezirea acestor corpuri.

O altă categorie de microorganisme sînt mușcăiurile, ale căror colonii se văd chiar cu ochii liberi. Unele din ele sînt foarte folositoare. Așa este Penicillium din care se extrage antibioticul penicilină. Cu ajutorul mușcăiurii Aspergillus se fabrică acidul citric (sarea de lămilie).

Microorganismele prietene ale omului sînt mult mai numeroase decît cele amintite și aduc multe foloase. Din ele omul selecționează și crează rase cu însușiri dorite de el pentru obținerea celor mai bune produse alimentare. De exemplu, fiecare fabrică de brînzetură are anumite rase de microorganisme cu care obține feluri speciale de brînzetură. Specialiștii se străduiesc să obțină rase noi de microorganisme, care să fie cît mai utile omului.

IOAN BOSICA
cercetător științific
Fillala Cluj a Academiei R.P.R.

Din programul de radio

RADIO

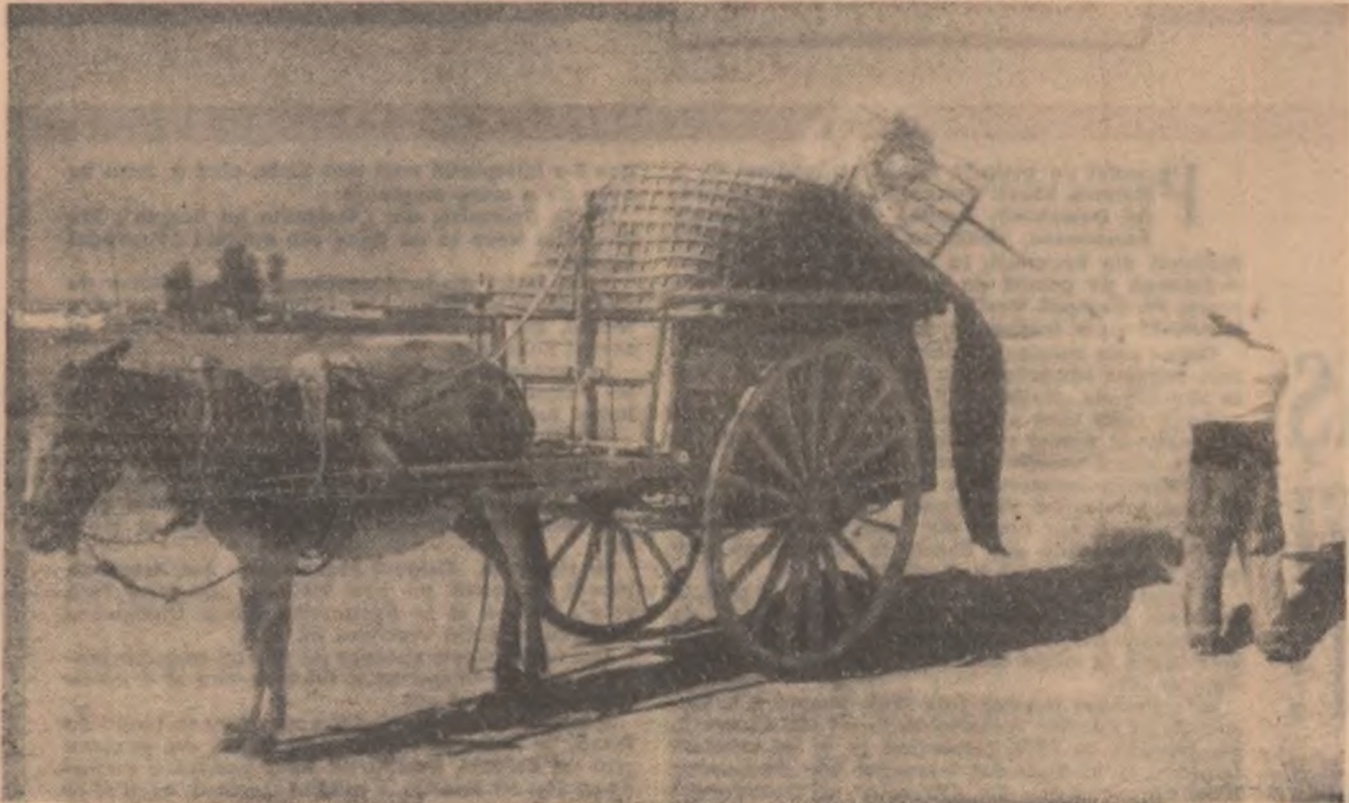
DUMINICĂ: programul I: 8,00 Muzică populară. 8,30 Teatru la microfon pentru copii — „Cocoșelul neascultător” — comedie de Ion Luca Caragiale. 10,00 Actualitatea muzicală. 11,00 Melodii populare. 12,30 „De la Ciprian Porumbescu la Gheorghe Dendrino” — muzică din operele. 13,30 „De toate pentru toți”. 15,00 Noi înregistrări de muzică populară. 15,30 Sport și muzică. 18,30 Cărți care vă așteaptă — Noi volume de versuri ale poezilor noștri. 18,45 Un înaintag al muzicii corale românești — Gheorghe Cucu. 20,20 Teatru la microfon — „Steaua fără nume” de Mihail Sebastian; programul II: 7,00 „Zi de odihnă cu vote bună” — melodii populare. 8,00 Clubul vociștilor. „Las’ pe mine” — scenetă de Fred Fliea. 8,01 Muzică populară cerută de ascultători. 10,40 Din dansurile popoarelor. 13,15 „Mult mi-e dragă primăvara” — emisiune de cîntece și jocuri populare. 14,30 „La microfon satira și umorul”. 15,18 Prelucrări corale din folclorul nou. 16,00 „Joacă fete și fiăcăi” — jocuri populare. 21,45 Pagini din volumul „Proza umoristică romină”. 22,30 „Luminile rampelor”.

LUNI: programul I: 8,00 Sport. 8,20 Jurnalul satelor: Cultura protejată a legumelor în cîmp. 8,58 Folclor muzical. 11,15 Din albumul muzicii corale românești. 11,30 Muzică populară. 13,00 Muzică din opera „Anton Pann” de Alfred Mendelssohn. 13,40 Piese vocale și instrumentale de Gheorghe Dima și George Ștephănescu. 15,00 Simfonia în Re major de Luigi Cherubini. 16,30 „Vreau să știu”. 18,05 „Din comoara folclorului nostru”. 21,20 „Limba noastră”. Vorbește acad. prof. Al. Graur; programul II: 8,00 Muzică populară. 8,30 Cîntă corul Ansamblului folcloric al Statului popular al Capitalei. 10,05 Soliști și formații artistice ale căminelor culturale și caselor de cultură. 11,30 Simfonia a II-a în Re major de Beethoven. 13,03 Concert de primz. 13,38 Emisiune literară. 16,00 Muzică populară interpretată de orchestra „Doina Argeșului” din Pitesti. 17,15 Soliști de muzică ușoară. 20,40 Drag mi-e cîntecele și jocul.

MĂRTI: programul I: 6,20 Jurnalul satelor: Lucrări în vii. 9,00 Muzică populară. 10,20 Orchestre și soliști de muzică populară. 11,30 Radio Prichindel: Sceneta „Ghiveciul fără flori”. 15,20 Din folclorul muzical transilvănean. 16,15 „Frumoasă ești patria mea” emisiune de cîntece. 16,30 „Radioracheta pionierilor”. 18,30 Program de muzică populară cerut de membrii cooperativelor agricole de producție din comuna Bălăceana — regiunea Suceava și din satele Circea — regiunea Oltenia și Bunești — regiunea Cluj. 21,15 Ediție radiofonică Tudor Arghezi. Cîntul „Cîntare omului”. Prezintă George Ivașcu; programul II: 11,02 Suits „Ogoare înfrățite” de Gheorghe Dumitrescu. 12,15 Cîntă corul Școlii elementare de 8 ani din comuna Poenari — regiunea București. 18,00 Cîntece populare. 19,20 Pe teme agrare.

MIERCURI: programul I: 6,20 Jurnalul satelor: Îndrumări pentru apicultori. 8,00 Melodii populare. 10,45 Opera „Fata de la Cozia” de Emil Montia (montaj). 16,30 Roza vînturilor; programul II: 7,35 Melodii populare interpretate la ocarină. 9,03 Cîntece din folclorul nou și jocuri populare. 10,30 Formații artistice de amatori de la sate. 13,03 Pagini din opere comice. 16,00 „Cîntec și joc”. 18,30 Lectură dramatizată. 20,10 Cîntă Ioana Radu. 20,30 Teatru la microfon: Medalion — Gheorghe Ciprian.

JOI: programul I: 6,20 Jurnalul satelor: Îndrumări pentru crescătorii de păsări. 9,30 Pe teme agrare. (Reluarea emisiunii de marți). 10,30 Prelucrări de folclor. 12,30 Itinerar cultural-artistic (Cămine culturale din regiunea Crișana). 13,05 Muzică populară. 13,40 Pagini alese din opere. 16,30 Prietena noastră cartea. 17,15 Cu microfonul prin regiunea Banat. 18,00 Seară pentru tineret; programul II: 9,03 Muzică populară din Oltenia. 10,00 Variațiuni simfonice pe teme românești de Theodor Lupu; Suits de șapte dansuri populare de Sabin Drăgoi. 11,03 Corul căminului cultural din comuna Călinești — regiunea Argeș. 11,15 Jocuri populare. 15,30 Un clasic al literaturii române: Nicolae Filimon. 16,20 Dialog cu ascultătorii.

Agricultor din regiunea Mancha

DRAMA SATULUI SPANIOL

Nu demult a apărut în traducere românească romanul „Cealtă față” a scriitorului spaniol Corales Eggea, o foarte valoroasă frescă socială, care surprinde și drama satului spaniol: mizeria vieții țăranilor săraci și a argaților, peregrinările maselor de oameni fără pământ spre centrele industriale, spulberarea iluziei lor de a-și putea rostui altfel viața, reîntoarcerea dezolantă la țară, transformarea deznădejdei în forță de luptă împotriva nedreptății sociale. Autorul cărții redă mijloace artistice o realitate respectată cu rigurozitate științifică, stări de lucruri cărora nu li s-a adus vreo schimbare. Deși propaganda oficială pretinde contrariul.

Este știut că rămânerea în urmă a economiei spaniole a pus în fața claselor stăpînitoare, necesitatea adoptării unor măsuri innoitoare care să redreseze, într-un fel, slaba capacitate de concurență a mărfurilor spaniole pe piețele externe. Aceste considerații au stat la baza întocmirii așa-zisului „plan” pe 1964, pentru industrie

și agricultură, în jurul căruia s-a creat miștul că va duce și la îmbunătățirea situației sociale a muncitorilor și țăranilor. Dar curînd s-a văzut că acest „plan” servește exclusiv interesele marii burghezii, întărirea poziției economice a marilor capitaliști.

Demagogia socială a „planului” apare cu claritate prin confruntarea ei cu realitățile sociale. Pentru agricultură se prevăzuse îmbunătățirea situației exploatărilor agricole, revizuirea sistemului de acordare a creditelor, dezvoltarea învățămîntului tehnic agricol. S-a făcut multă reclamă propagandistică acestor proiecte, dar, în măsura în care s-au aplicat, ele au servit interesele claselor exploatare. Să luăm, de pildă, problema creditelor pentru dotarea tehnică a gospodăriilor, de care se ocupă „Banco de Credita Agricola”. Într-un discurs ținut la Sănt Sebastian de ministrul agriculturii, Cirilo Canovas, s-au citat date și cifre legate de faimosul „Subside social” (ajutor social) proiectat a fi acordat micilor producători. Dar să cercetăm un raport al

O.C.D.E. (organizație economică a unor țări occidentale) referitoare la 1963 și primele luni ale anului 1964. În acest raport se arată „Sporirea substanțială a creditelor acordate agriculturii se traduce printr-o tendință a exploatărilor mari și mijlocii (s.n.) de a-și spori investițiile. Se pare totuși că cumpărarea de tractoare și materiale agricole n-a progresat în realitate”. Cît privește situația gospodăriilor mici sau a țăranilor fără pământ, ea cunoaște o evoluție exact contrară celor afirmate prin noile măsuri economice. Prețurile plătite producătorilor agricoli au crescut cu 4 la sută, ceea ce pentru latifundiarul (care folosește credite și forță de muncă ief-

tină) a însemnat noi venituri substanțiale, dar pentru micul producător confruntarea acestui procent cu indicele de creștere a costului vieții oteră un bilanț și mai negativ decît cel din anii trecuți.

Să ne oprim, pe scurt, și asupra altui punct al programului oficial pentru agricultură: învățămîntul tennic. Dintr-o situație statistică întocmită, anul trecut, de un institut de documentare francez, se arată că în Spania funcționează 30 de „Escuelas de Catapaces”, școli care formează specialiști cu pregătire medie pentru agricultură. Pînă la data întocmirii statisticii numărul maștrilor și tehnicienilor pregătiți în aceste școli se ridică în total la 1 367. Nemaivorbind de faptul că aceste cadre sînt acaparate de latifundiarul, ritmul de formare a lor este extrem de mic pentru o țară ale cărei terenuri agricole ocupă 91,8 la sută din suprafața ei totală.

Menținerea analfabetismului în masă frînează orice contact al populației satelor cu cunoștințele despre agricultura modernă. Un raport al asociației spaniole „Caritas” (organizație catolică) relevă că, în regiunile Andaluziei, Castiliei și Aragoniei, muncitorii și țăranii trăiesc într-o stare de „subdezvoltare insuportabilă”. Raportul subliniază că în orașele și satele regiunilor amintite șase milioane de spanioli sînt în mod practic fără învățămînt satisfăcător.

Țăranii săraci, dijmași și cei 2 milioane de argați rămîn prizonierii unui mod de viață căreia nu i s-a adus nici o schimbare în bine.

Măsuri de îmbunătățire au fost tot timpul promise, iar „planul” pe 1964 a schițat chiar formule concrete în acest sens. Ele au mascat însă adevăratul lor scop, menținerea dominației acelor clase sociale pe care se sprijină regimul: marea burghezii și moșierimea spaniolă. Situația grosului populației de la sate rămîne dezolantă. Anumite aspecte ale acestei situații sînt recunoscute chiar de factorii politicii oficiale. În discursul pe care l-a rostit la a 8-a legislatură a Cortes-urilor (așa-zisul parlament spaniol), Franco arată că „sărăcia satelor... este problema cea mai gravă”. Discursul a amintit din nou „urgența transformării structurii satelor”; dar de această „urgență” s-a vorbit și în 1962, și în 1963, cînd se elaborau jaloanele așa-zisului plan.

Dar nu numai „transformările structurale”, ci și schimbările sociale minime promise se amină de la un an la altul. De ce? Nu e greu de înțeles. Pentru interesele latifundiarilor și ale societăților capitaliste din agricultură, aceste transformări sînt cît se poate de puțin urgente. Iar politica economică și socială oficială are în vedere exclusiv aceste interese.

E. POP

RĂSFIND PRESA STRĂINĂ

Cîteva cifre și semnificația lor

Dacă în țările socialiste introducerea și dezvoltarea continuă a tehnicii noi în agricultură constituie un factor de progres, ușurînd munca oamenilor și mîrînd productivitatea la hectar, în folosul întregului popor, în țările capitaliste folosirea mașinilor, electricității și chimiei în producția agricolă a dat marilor exploatări agricole avantaje decisive asupra celor mici. Acestea din urmă, a căror producție și productivitate este redusă, nu pot ține piept concurenței marilor întreprinderi agricole care dispun de cele mai moderne mașini agricole și mari cantități de îngrășăminte chimice. În această privință sînt grăitoare cîteva cifre publicate într-un studiu de revista franceză „Economie et politique”. În Statele Unite ale Americii, de pildă, arată revista, 102 000 ferme mari sau 2,8 la sută din numărul total al fermelor, produceau în 1959 aproape 2/3 din producția-marfă.

1 200 întreprinderi agricole gigantice — cu o producție anuală în valoare de peste 500 000 dolari fiecare, produc mai mult decît un milion de fermieri laolaltă.

Între anii 1954—1959, peste un milion de ferme, adică mai mult de un sfert din numărul total, au dispărut în Statele Unite. Numărul fermelor mici a scăzut la jumătate.

În Franța, în fiecare an sînt ruinați peste 30 000 agricultori și 160 000 persoane sînt alungate de pe pămîntul lor.

Alte cifre comentate de revista amintită se referă la situația țăranimii din cîteva țări slab dezvoltate, unde chiar după unele tentative de reformă agrară, majoritatea țăranilor ori nu au deloc pămînt, ori au prea puțin pentru ca să le satisfacă nevoile. Astfel, în Siria numai 10—15 la sută dintre țăranii au primit pămînt. În Irak — 15—20 la sută, în Bolivia — 10—12 la sută.

Fiind nevoiți să plătească despăgubiri de pe urma noii împărțiri a pămîntului, e limpede că de pe urma unor asemenea reforme agrare au profitat în primul rînd păturile avute ale țăranimii.

PETRE MARCU

și televiziune

pe săptămîna
14 — 20 martie

VINERI: programul I: 6.20 Jurnalul satelor: Însămîntatul florii soarelui. 9.00 Melodii populare. 9.45 Cîntece patriotice. 10.03 Teatru la microfoni: „Moștenitorii”, comedie de Branislav Nușci. 15.00 Muzică bînbîșeană. 18.15 Cîntece din folclorul nou; programul II: 6.25 Melodii populare. 9.03 Muzică vocală și instrumentală de Ion Borgovan și Tiberiu Brediceanu. 12.03 Soliști și formații artistice de amatori de la orașe și sate. 13.30 „Limba noastră” (reluare). 15.30 Din țările socialiste. 19.30 Dialog pe teme coregrafice: „Dansul călușarilor”.

SIMBATA: programul I: 5.06 Din cîntecele satului nou și jocuri populare. 8.06 Soliști, instrumentiști de muzică populară. 11.00 Melodii populare din Muntenia. 12.40 Din folclorul muzical al popoarelor. 13.10 Divertisment în Re major de Mozart. 15.30 Actualitatea literară. 17.00 Suita „Povești din Grui” de Marțian Negrea. 18.00 „De ce? De unde? De cînd?”: Emisiune științifică pentru copii; programul II: 7.45 Jocuri populare din diferite regiuni ale țării. 8.35 Dansuri simfonice. 10.30 Cîntece de dragoste și jocuri populare. 11.45 Muzică corală. 12.00 Muzică populară. 14.35 Soliști de operă. 15.05 Cîntă orchestra de muzică populară a ansamblului de cîntece și dansuri „Ciocirlița”.

TELEVIZIUNE

DUMINICA

9.30 Emisiunea pentru copii și tineretul școlar.
11.00 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: ● Pregătiri pentru primăvară ● Să cunoaștem noua mașină de semănat porumb S.P.C.-6 ● Răspundem legumicultorilor ● De vorbă cu medicul ● Artiști amatori în Studio ● Muzică populară românească.
14.00 Campionatul mondial de hochei pe gheață: Suedia—R. S. Cehoslovacă U.R.S.S.—Canada. Transmisie de la Tampere (Finlanda).

19.30 Varietăți... cu istorie.
20.30 Jurnalul televiziunii.

LUNI

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru pionieri și școlari: Știi să expliceți?
20.00 „Pădurea și nisipul” — film documentar.
20.20 Opera „Boema” de Puccini. Transmisie de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”.

MĂRȚI

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru pionieri și școlari: Micii filatelisti.
19.35 „Pasărea curajoasă” — film pentru copii.
19.45 „Peer Gynt” de Henrik Ibsen. Transmisie de la Teatru „C. I. Nottara”.

JOI

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Calul Fury (II): „Disparația lui Fury”.
19.35 Clubul tineretii.
20.55 „Povești de pe Don” — film artistic.

VINERI

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Concert educativ pentru tineretul școlar.
20.00 Săptămîna.
21.00 Fuji Yama — film documentar.
21.30 Emisiune de artă plastică: Din tainele gravurii.
21.50 Cîntă orchestra Edmundo Ros (VIII).

SIMBATA

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru copii: „Năzbitiile lui Tăndărică”.
20.15 Muzică ușoară interpretată de Gigi Marga și orchestra condusă de Alexandru Imre.
20.45 Comici vestiți ai ecranului.
21.50 Poeme de dragoste — emisiune de balet.

UN FRUNTAȘ AL SCENEI ROMINEȘTI: ION BREZEANU

de
Victor EFTIMIU

Paralel cu pleiada marilor tragedieni C. I. Nottara, Iancu Petrescu, Vasile Leonescu, Ar. Demetriad, Agatha Birseșcu, Aristiză Romanescu, strălucia pe scena Teatrului Național din București, la începutul acestui veac, o fatangă de comici de mină-nții: Maria Ciucurescu, Al. Calopol, Vasile Toneanu, Petre Liciu, Ion Niculescu și, în fruntea lor, Ion (Iancu) Brezeanu.

Comic prin excelență, Iancu Brezeanu scoțea, totuși, accente zguduitoare în Ion din „Năpasta”, sau în Shylock din „Neguțătorul din Veneția”.

Acest actor care a devenit cu vremea, unul dintre fruntașii scenei rominești, nu și-a simțit, în tinerețe, nici o vocație teatrală.

A intrat la conservatorul de declamație în urma sfatului prietenului său Vasile Toneanu. S-a făcut actor fiindcă era boem din fire, actoria păindu-i-se o meserie mai liberă, în care nu se cere prea multă învățtură și disciplină.

A părăsit casa părintească, adoptând ca părinte suletesc și îndrumător în viață, pe profesorul de declamație Ștefan Velescu, un admirabil dascăl cărui a alia și alia comedienii de mai firziu l-au datorat alții.

Se petreceau acestea prin 1885. Venind I. L. Caragiale la direcția Teatrului Național din București, l-a angajat, în 1888, presimțind în el un excelent interpret al cetățeanului turmentat din „Scrisoarea pierdută”, a lui Ion din „Năpasta”, al Catindatului din „D-ale Carnavalului”, al lui Nae Ipingescu din „Noaptea furtunoasă”.

Numele lui Ion Brezeanu rămâne legat de acela al marelui nostru autor comic, I. L. Caragiale, care a consacrat protejatului său primul articol elogios care s-a scris despre Ion Brezeanu.

Brezeanu avea douăzeci de ani când a primit ordin de la directorul teatrului și autorul „Noptii furtunoase” să intre în rolul lui Ipingescu, creat de Ștefan Iulian, un mare actor de comedie. La 17 martie a.c. se împlinesc 25 de ani de la moartea marelui actor pe care generația tânără nu l-a apucat, dar de al cărui talent s-a vorbit decenii întregi.

Ștefan Iulian n-a mai vrut să joace pe Ipingescu fiindcă autorul-director nu l-a aprobat un avans din leață. A fost norocul lui Brezeanu.

„Dacă nu era Caragiale, nu era să fiu eu!” spune Brezeanu în amintirile sale.

Iată-l jucând și obținând un remarcabil succes în „Viceniile lui Scapin” de Molière, al cărui Harpa-

gon l-a interpretat mult mai firziu, când a creat un avar de o mare amploare.

De la Sylvestre, din „Viceniile lui Scapin”, Ion Brezeanu trece la un țigan din opera „Voevodul țiganilor”.

Apoi, lată-l dându-și concursul la festivitatea de retragere a bătrînului Matei Millo, decanul actorilor români, cel ce fusese unul dintre primii cîntori ai scenei naționale.

În același an (1890), Ion Brezeanu apare în rolul lui Polonius alături de Grigore Manolescu (Hamlet) și Aristiză Romanescu (Olella).

Acești doi protagoniști obțin un adevărat triumf în capodopera lui Shakespeare. Nu știm cât de reușit va fi fost Polonius al lui Brezeanu. Un cronicar teatral al vremii menționează că „actorul este mult prea tânăr pentru bătrînul consilier al regelui”.

În regia lui Grigore Manolescu, Ion Brezeanu repetă și joacă un nou Molière, „Doctorul fără voie”. Succes. El în Sganarelle, Maria Ciucurescu în Martina, soția vrăciului cu sîta.

Dar toate aceste succese nu puteau remedia precara situație bănească a lui Brezeanu și a celorlalți camarazi ai săi.

Erau plății numai cînd jucau, adică în lunile de iarnă. În cele patru-cinci luni calde, nu primeau nici un salariu. Nevoia să bată provincia în turneuri sau să închirieze grădini de vară, unde și ei și C. I. Nottara apăreau în vodeviluri nedemne de talentul și de prestigiul lor, actorii din aceea vreme au trăit, într-adevăr, o viață de sacrificiu.

Apărînd, în primii săi ani de teatru, alături de Matei Millo, Ion Brezeanu a cunoscut epoca eroică a dramaturgiei noastre. A jucat în piesele lui Vasile Alecsandri, cînd moșneagul Ilustru își trăia ultimele zile, a jucat și a fost prietenul lui I. L. Caragiale, a apărut, nu o dată, alături de C. I. Nottara și Ion Petrescu, a văzut ridicîndu-se generația nouă de actori, Liciu, Demetriad, Soreanu, apoi Tony Bulandra, Ion Manolescu, Gh. Stornin, a mers la pas cu vremea, jucînd alături de el cu umor, naturalitate și simplitate, alături de el și de Maria Ciucurescu, această strălucită replică femeie a lui „nenea Iancu”, interpretă fără egal a lui Caragiale și Molière. Actori realiști, Brezeanu și Ciucurescu sînt podoabe ale primei noastre scene, pe care cei ce l-au văzut și aplaudat, n-or să-i uite niciodată.

„NENEA IANCU” despre el și despre alții

(Din volumul „Amintiri”)

Cronică
rimată

SEVE...

de ȘTEFAN TITA

Mai ninge cîte-odată
Numai așa, în glumă.
Mai cade, scuturată.
O albă, rece spumă...

Dar orișunde-n țară,
Peste întreaga fire,
O zveltă primăvară
A și pus stăpînire.

Ei da, e clipa-n care,
Acum, sportul de iarnă
Se duce la culcare.
Pe somn să se aștearnă...

Bocancul greu cu ținte
Și schiul și patina
În rafturi șed, cuminte,
Vecini cu naftalina.

În schimb, privești
cum zburdă
Azi tinerii în soare,
Întocmai ca o ciurdă
Cu aripi la picioare...

Acum cînd primăvara
Stăpînă e pe toate,
Încep în toată țara
Alte campionate.

Cînd seva urcă vie
Prin pomii albi de floare,
În fotbal, cine știe,
N-o vrea să se strecoare?

Să vezi atunci cum vine
Balonul către plase,
Și-or fi doar inimi pline
De-atîtea goluri trase!

Pe o estradă improvizată se zbateau de moarte candidații, înfigînd bolborosit cuvinte pe reduta lui Valter Mărăcineanu. Răcneau eroic... Plevna... Șonțu... Nu spusese drăcii din astea niciodată și totuși îi simțeam urlînd a pustiu. Bițiguielile lor „studiate” cu ajutorul altora începuseră să mă amuze. Mă gîdila risul de parcă nu mi-ar fi venit și mie rîndul... M-am auzit striga. Și m-am trezit în fața dascălului, care, fără să-și ridice capul din catalog, m-a întrebat:

— Știi ceva?
Scurt. La fel ca la școală. Pe negîndite mi-a venit în minte o poezioară auzită cîndva. Fiindcă trebuia să spun ceva, i-am dat drumu’ „Ce bine e la țară! În timp de primăvară: / Și mămăliguță / Cu unt de văcută, / Cum și fasolică / Fiarță la ulceică”.

Un rîs general porni din toate gîtlejurile. Să mă doboare.

Și prima oară pe parcursul producției, ochii examinatorului ridicați, săgeți, să mă ochescă. M-au tintuit o clipă. Apoi:

— Înserie-l pe ăsta cu fasolica!...

Venind Delavrancea ministru la Comunicații, l-am întîlnit neschimbat; adică tot prost îmbrăcat și cu șoșoni în august. Treceam prin Cișmigiu, iar el îndemna în sens contrar către minister. Bucurîndu-se că mă vede, mi-a prins brațul, spunîndu-mi:

— Hai, Iancule, la minister, să-mi vezi biroul.

Ajungem. Cei doi portari se precipită, deschizîndu-i drum. Eu rămăsesem în urmă. Cînd să pășesc pragul, unul din cerberi schitează un gest de oprire. Dar celălalt, care îmi luase seama, își dă cu părerea:

— Dă-i drumu’, nu vezi ce prost e îmbrăcat? Trebuie să fie rudă cu ministru’...

Dacă mi se face dor de statuia lui Caragiale, mă duc la Ploiești. Fie că zăpada e cușmă pe pălăria nemuritorului împietrit în fața liceului „Petru și Pavel”, fie că toamna își țîrîie ploile, spălîndu-i eternul chip blășin, îl salut

Odată, în clipa cînd mă descoperisem, un dascăl grăbit, care tocmai cobora scările li-

ceului, îmi răspunde. Ca să pun lucrurile la punct, arătîndu-i statuia, i-am strigat:

— Nu pe tine, pe ăsta!

Vino încoa, nene Iancule, să-ți recomand pe domnul general.

Mă duc. Ajuns în fața lui, generalul de-abia îmi întinde mîna, parcă aș fi ordonanță.

Văzînd asta, nu vreau să-l las pe datorie:

— Domnule general, eu nu prea cunosc uniformele, dar dacă erați din intendanță, aveți mina mai lungă...

Desene de NEAGU RĂDULESCU